

ἀνακουφίσῃ τὴν φλογερὰν φαντασίαν τῆς διὰ τῶν αἰσχροτέρων θεαμάτων· προκαλεῖ τὸν ὑπηρετὴν· ἔρχεται εἰς συχναὶ συνδιαλέξεις αἰσχροὶς μετὰ τῆς ὑπηρετρίας, ζητεῖ παντοτρόπως τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰσθησεως καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς δράσεως· προσφέρει χρήματα εἰς τὸν ὑπηρετὴν, λυπούμενον τὴν νεαρὰν αὐτῆς ἡλικίαν· ἀγανακτεῖ, διότι δὲν εἰσκακούεται· ὑβρίζει τὴν ὑπηρετρίαν μεμφομένην αὐτῇ ἐπ' ἀναιδείᾳ· μένει ἐνώπιον τοῦ παραθύρου ἵνα παρατηρῇ ὥρας δλοκλήρους τοὺς εἰσερχομένους εἰς τινὰ ἀπέναντι αἰσχροὺς οἰκίαν· ζητεῖ ἐραστὰς δεξιὰ καὶ ἀριστερᾷ. Τέλος εἰς ὑψίφωνος τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, ἐγκαταγρᾶσας ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ ὑπηρετεῖν τὰς τῶν ἄλλων ἡδονάς, εἰσάγεται εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ὡς φίλος καὶ σύνοικος. Ὁ Δορμὸν—οὕτως ὠνομάζετο ὁ ὑψίφωνος—συνάπτει ταχύτατα σχέσεις πονηρὰς μετ' αὐτῆς, γίνεται αὐτὸς ὁ πρωταγωνιστὴς καὶ δευτεραγωνιστής· διότι ἡ κόρη δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς αὐτόν· καὶ οὗτος δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόλαυσιν· θέλει νὰ κερδίῃ συγχρόνως ἐκ τοῦ σώματος τῆς κόρης. Ὁ Φίλιππος εὔρε τὸν Ναθαναήλ. Μήτε ἀρκεῖ εἰς τὴν κόρην μόνον ἡ κατὰ φύσιν ἀπόλαυσις... Ὁ πατὴρ τῆς κόρης εἶναι βεβαίως ἔνοχος ἐσχάτης ἀμελείας· ἀλλ' ὁ ἀναμάρτητος βαλέτω πρῶτος τὸν λίθον κατ' αὐτοῦ. Τίς πατὴρ δὲν τυφλώττει, εἴτε ἔνεκα στοργῆς, εἴτε ἔνεκα τῆς φυσικῆς δειλίας τοῦ φαντασθῆναί τι κακὸν περὶ ὄντων προσφιλῶν; Ἀλλ' ὁ Δελογγὴ ἐτιμωρήθη σκληρῶς διὰ τὴν ἀμέλειαν ἐκείνην.

Ἡ κόρη καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτῆς, ἂν δύναται νὰ λεχθῇ ἐραστὴς τέρας τοιοῦτον, σκέπτεται ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς πῶς νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ πατρὸς καὶ νὰ παραδοθῶσιν ἐλεύθεροι ἢ μὲν εἰς τὰς ὁρέξεις αὐτῆς, ὁ δὲ εἰς τὰς ἐπονειδίστους κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις του. Μίαν ἡμέραν μεταβαίνει εἰς τινὰ φίλην τῆς καὶ τῇ ὁμολογεῖ, ὅθεν ἐμπιστευτικῶς, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς εἶναι νέος Πάπας Βόργια· ἡ φίλη τῆς ἐκ τῶν γαλλίδων, ἂν μὴ ἀπατώμεθα, ἡθοποιῶν ἐκμυστηρεῖται τὸ μυστικὸν εἰς τὴν μητέρα τῆς καὶ αὐτὴ εἰς τὸν σύζυγόν τῆς καὶ ἰδοὺ εὐθὺς τρεῖς μάρτυρες τῆς φοβερᾶς συκοφαντίας. Μετὰ ταῦτα μεταβαίνει ἡ ἰδία κόρη ἐντελῶς μόνη εἰς δύο γνωστοτάτους ἰατροὺς τῆς πρωτεύουσας, ζητεῖ ἀναιδέστατα νὰ ἐρευνηθῇ ἱατρικῶς καὶ ζητεῖ συγχρόνως πιστοποιητικὸν παρ' αὐτῶν τῆς καταστάσεώς της, καὶ οὗτοι πιστοποιοῦσι ὅ,τι εἶδον... Τότε ἡ κόρη προβαίνει εἰς τὴν μυσαρὰν κατὰ τοῦ πατρὸς καταγγελίαν, ἐπὶ αἰμομιξία κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν.

Μὴ φρίττετε, κλαύσατε μᾶλλον τὴν ἀνθρωπίνην ἀθλιότητα· ἡ ἀνθρωπίνη σὰρξ ὑποκρύπτει φρικαεότητα· τόσῳ ποικίλας καὶ τόσῳ ἀηδεῖς, ὥστε τὰ ἐνίοτε ἀνακαλυπτόμενα εἶναι μὴδὲν ἀπέναντι τῶν ὑποκρυπτομένων· φροντίσατε μᾶλλον νὰ διδαχθῆτε, νὰ σπουδάσητε τὴν φύσιν, ἵνα μὴ καταληφθῆτε ἄνευ ὀπλῶν κατ' αὐτῆς.

Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη εὐθὺς ἀνακρίσεων· πάντα τὰ προειρημένα διεξοδικῶς κατετέθησαν ὑπὸ πολλῶν μαρτύρων καὶ ἰδίᾳ ἐνὸς ὑπηρετοῦ καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας. Ἡ Κλοτίλδη καὶ ἀνακρινομένη ἐζητεῖ νὰ σκανδαλίσῃ, ὥς κατετέθη, καὶ αὐτὸν τὸν ἀνακριτὴν. Ἀπ' οὗ δὲ ἐφυλακίσθη ὁ Δελογγὴ, ἡ Κλοτίλδη καὶ ὁ Δορμὸν ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι εἰς Γαλλίαν.

Τοιαύτη ἡ φύσις τῆς δίκης ταύτης, ἥτις προσέβαλε καιρῶς τὴν κοινὴν συνείδησιν καὶ ἀποτελεῖ μοναδικὸν παράδειγμα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστικά Χρονικά. Νὰ προσθέσωμεν, πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οὐδεὶς τῶν πρωταγωνιστῶν ἦτο Ἕλλην; Ἡ διαδικασία διεξήχθη, ὥς εἶκός, τοῦτο ἔμφανει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὰς σκέψεις των κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος ἡθώθη

παμπήρει ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Ἀριστα συνώψισε τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀνεκούρισε τὴν κοινὴν συνείδησιν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ὅτι μὴ τολμῶν νὰ φαντασθῇ, πρὸς τιμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ὅτι δύναται νὰ ᾔηται ἄληθής ἢ κατὰ τοῦ πατρὸς Δελογγῆ καταγγελία τῆς κόρης του, προτείνει τὴν ἀθώωσίν του.

Εὐγλώττως ἐπίσης ἐλάλησεν ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ κατηγορουμένου κ. Νικόλαος Παπαλεξανδρῆς, καταδείξας πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς συκοφαντίας.

Μάρτυς τις κατέθηκεν, ὅτι μετὰ τὴν καταγγελίαν τῆς κόρης κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐν καιρῷ τῶν ἀνακρίσεων ὁ κύων τοῦ τελευταίου τούτου ὅστις ἡγάπα πρότερον περιπαθῶς τὴν Κλοτίλδην, δὲν ἐπλησίαζε πλέον τὴν κόρην καὶ ἀπεχώρει ἀπ' αὐτῆς μετὰ προφανοῦς ἀποστροφῆς!

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Λέγεται ὅτι πολλαχόθεν τῆς Εὐρώπης ἀξιωματικοὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἑλλάδα. Ἐὰν τοῦτο γείνη ἀναμφιβόλως θὰ ἡττηθῶμεν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἀποστέλλονται εἰς Χαλκίδα 2 χιλιάδες κτήνη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ· οἱ Χαλκιεῖς εἰδοποιηθέντες νὰ ᾧσιν ἔτοιμοι εἰς ὑποδοχὴν των, διεμαρτυρήθησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι δὲν τοῖς περισσεύει ἄχυρον.

Ἀστειοὶ τινὲς ἀκροβολισμοὶ διεξάγονται ἀπὸ τινος ἐν ταῖς ἡμεραῖς μετὰξὺ δύο νεοφωτίστων ἐπιστημόνων μας. Ὁ κ. Ὀρφανίδης πρέπει νὰ ᾔηται λίαν εὐχαριστημένος διὰ τὸ σκάνδαλόν του, τὸν Πονηρόπουλον, ὅστις εὔρε τὸν μπαμποῦλά του, τὸν Μηλιαράκη. Καὶ δὲν νομίζομεν μὲγαλὸ πρᾶγμα τὸ νὰ περᾷ γιὰ καθηγητὴς ἕνας Πονηρόπουλος, καθ' ὃν καιρὸν πλαστογράφοι κυβερνῶσι καὶ βραβεύονται, ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ μάθωμεν κύριε Μηλιαράκη, τί χρειάζεται ὁ βαρὼν de Cesati εἰς τα κεῶντα τὰ δικὰ μας. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ λαχανικῶν καὶ ἡ ἀπώλεια ἐνὸς Πονηροπούλου δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῶν πονηρῶν.

Ἐὰν ἐζηλεύσαμεν τι τοῦ Μακράκη, τοῦτο ἦν ἡ παράταξ τοῦ τοῦκαμαν ἄγοντες αὐτὸν εἰς τὰς φυλακάς, μετὰ συνοδείας ἐφίπων χωροφυλάκων.

Ἰδετε καὶ τοὺς ἐρυθροσταυρωτάς. Ἀδρᾷ δαπάνη ἐπρομηθεύθησαν κιβώτια πρὸς μεταφορὰν φαρμάκων καὶ λοιπῶν χρειῶν, ἀλλ' εἰς μέγεθος καὶ βάρος τοιοῦτον, ὥστε ἡ μεταφορὰ των νὰ ᾔηται ἀδύνατος ἀλλέως ἢ δι' ἁμαξῶν. Τοῦτο ἔμφανει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὰς σκέψεις των κἀμνοῦσι πάντοτε ἐποχούμενοι καὶ μὴ ἀποβλέποντες ἢ εἰς

τὴν ὁδὸν Πατησίων, τὴν ὁποῖαν ἀπόντες δύνανται νὰ διατρέχωσι μὲ τὸ λαγνὸ τοῦ, διότι δὲν πιστεύομεν ἢ ταχυδακτυλουργικὴ τοῦ κ. Φραντζί τὴν νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε καὶ κιβώτια ἀκόμη νὰ δύνανται νὰ μεταφέρῃ. Ἀντὶ δὲ 45 δλοκλήρων χιλιάδων φράγκων ἡγόρασαν ἀνατομικὰ ἐργαλεῖα τοιαῦτα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ποκόψωσι συγχρόνως ὅλον τὸν κόσμον χειροπόδαρά καὶ πάλιν νὰ περισσεύουν· ἐκτός, ἐὰν ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμνουν τὸν πόλεμον μὲ τοὺς ἱατρικοὺς τομεῖς. Εἰς δὲ αὐτὰ δὲν ἀνακαλύπτετε κρούσματα κομμοδουρίτιδος ;

Εἶδομεν στρατιώτην ἐλεεινὸν σχεδὸν ξεθράκωτον, δεινῶς πάσχοντα, μὴ δυνάμενον καὶ τοὺς πόδας νὰ σύρῃ καὶ ὅμως πεζοποροῦντα ἐπὶ ὄραν καὶ πλεόν ἐν συγκρατῆσει συναδέλφων τοῦ ὅπως πορευθῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Οἰκτρὸν καὶ ἀφιλόφρονον τὸ θέαμα. Ἐπὶ τέλους εἶναι ἀνάγκη στρατιωτικὰ φορεῖα πολυτελῆ καὶ στίλβοντα νὰ διανυκτερεύωσιν ἔξω τοῦ Γραννοπούλου ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ἐνὸς μόνου νεανίου ἀξιωματικοῦ, νὰ μὴ εὐρίσκηται δὲ οὐδ' ἓνα παληόκαρρο διὰ τὸν πτωχὸν πάσχοντα στρατιώτην, τὸν ἀποθνήσκοντα μυριάκις καθ' ὁδὸν πρὶν ἢ ζητήσῃ τὰ μέσα τῆς θεραπείας τοῦ ; Οὐδόλως παράδοξον, ἐὰν ποτε ἴδωμεν καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκόμη μεταβιβαζομένους εἰς τὸ νεκροταφεῖον δι' ἡλεκτρικῆς τινος τῶν ἰδίων των ποδῶν κινήσεως.

Μανθάνομεν ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Δηλιγιάννης ἔθετο ὑπὸ κάθαρσιν τοὺς ἐπικαθρούς ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ, διὰ τὸν φόβον ἐπιδημικῆς ἀδαιμοσύνης. Τακτικὴν δὲ ὥρισεν αὐτοῖς τὴν διδασκαλίαν τὴν ἐκμάθησιν τῶν τύπων ἱατρικῶν συνταγῶν. Φαίνεται ὅτι ταλαίπωροι, ὅτι ἐν τῇ καθηραμένη ταύτῃ ἐπιστρατεῖα ἀπεκδυθέντες τὸν πρὶν ἄνθρωπον, ἀπεξεδύθησαν τὰ πάντα.

Ἰδοὺ ὅτι καὶ αἱ ἐδραὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐμαλακίσθησαν ἐπὶ τοσούτον ὥστε νὰ μεταβάλλωνται καὶ αὗται εἰς κάραμέλλας ρουσφετίων. Καὶ πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ἐσχάτως οἱ διορισμοὶ καθηγητῶν, ἀλλ' ὡς φαίνεται, οὐχὶ καὶ ἀρκοῦντες διὰ τὸν βαρυστόμαχον Ἰπουργὸν Παπαμιχαλόπουλον, ὅστις μόνος κατέχει εἰς τὴν ἐντασίν τῆς τῆν τέχνης τοῦ τὰ πάντα θεραπεύειν.

Νεαὶ λοιπὸν, εἰς ἄκρον δὲ παράτολμοι ἐπείκεινται χειροτονίαι ἐν τε τῇ Νομικῇ καὶ ἰδίᾳ τῇ φιλοσοφικῇ, τὸ μὲν συγγενείας ἐνελεν, τὸ δ' ἐκ φιλανθρωπίας ἐπὶ προλήψει δῆθεν φόβου αὐτοκτονίας, ἢ ῥήξεων διάζυγιου. Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιπτώσεις παραγκωνίζονται ἀναμφιδόλως δύο ἱκανότητες χάριν ἐνὸς ἀγροίκου καθηγητοῦ τῶν ὀπωσοῦν καὶ ὀπωσθήποτε καὶ βιβαίως.

Νέτος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Α'.

Κε' οἱ λόχοι τοῦ Μηχανικοῦ μᾶς φεύγουνε κι' ἐκεῖνοι !
Διαταγαὶ σκορπίζονται μὲ τόση γρηγοράδα,
Διαταγὴ 'στὰς ἑνδεκα ὁ τέταρτος νὰ μείνῃ,
'Στὰς ἑνδεκα καὶ τέταρτο νὰ πάῃ 'στὴ Λευκάδα.
'Στὰς ἑνδεκάμισυ κι' οἱ δύο, 'στὰς δώδεκα, νὰ μὲνῃ
Μονάχα ἓνας οὐλαμός . . . συνάθροισις σημαίνει.
Μὰ ποῖος γιὰ τὸ συσσίτιο θὰ ἔχῃ τὸ καζάνι ;
'Ο λόχος ἢ ὁ οὐλαμός ἐκεῖνος ποῦ θὰ μείνῃ ;
Καὶ ἂν 'στὸ λόχο θὰ δοθῇ, ὁ ἄλλος τί νὰ κάνῃ ; . .
Πάλι λοιπὸν τρεχάματα καὶ σκέψις τί νὰ γίνῃ.
Μὰ ἑξαφνα διαταγὴ μετὰ μιᾶ ὥρα φθάνει
'Εκεῖνοι ποῦ θὰ φύγουνε νὰ πάρουν τὸ καζάνι.

Β'.

'Εμπρός, τραβοῦν 'στὸν Πειραιᾶ μ' ἀλαλητὸ μεγάλο,
Ζητοῦν ἀπὸ τὸν Φρούραρχο βαπόρι νὰ εὐρῇ,
Κε' αὐτὸς τοὺς λέει «πουθενὰ δὲν ἔχω νὰ σᾶς βάλλω,
Γιατὶ 'στὸ Παρελλήνιο οὐτ' ἓνας δὲν χωρεῖ.»
Βλασήμεναις 'δῶ, βλασήμεναις 'κεῖ, βλασήμεναις παραπέρα,
Καὶ γιὰ βαπόρι 'εγαίνουμε 'στοὺς δρόμους παγανιαῖς,
Μὰ τᾶχε στείλ' ὁ Μπούμπουλης νὰ ρίξουν 'στὸν ἄερα
Γιὰ γούστο 'λίγαις κανονιαῖς.

Καὶ τώρα ποῦ νὰ μείνουνε οἱ τόσοι σκαπανεῖς ;
Γιὰ τούτους τόπος πουθενὰ δὲν 'δρίσκεται κανεῖς.
Λοιπὸν εἰς τὸ Τινάνειον νὰ πᾶνε περιβόλι,
Μὰ ἀπὸ κάμπιαις καὶ αὐτὸ εὐρέθηκε γεμάτο . . .
Θυμῶνουν πῶς κι' οἱ σκαπανεῖς, καὶ θυμῶμένοι ὅλοι
Σκορπίζονται 'στὸν Πειραιᾶ καὶ τρέχουν ἄνω κάτω.

Γ'.

Σημαίνουν δέκα, ἑνδεκα, μεσάνυχτα πλακόνουν,
Καὶ τέλος ἤλθε προσταγὴ νὰ 'μποῦν στὴν Ἀμφιτρίτη.
Μὰ νέαις πάλι συμφοραῖς 'στὴ μέση ξεφυτρώνουν,
Δὲν βρίσκουν τὰ ναυτόπουλα κι' αὐτὸν τὸν κυβερνήτη.
Κε' ὡς ποῦ νὰ πάρουν εἰδησι, ἐπέρασε μιά ὥρα,
Κε' ὡς ὅτου νὰ ἐτοιμασθοῦν, καὶ δεύτερη σημαίνει,
Καὶ . . . τὰ καζάνια ἀναψάν . . . μὰ τί νὰ κάμουν τώρα
Ποῦ 'στὴ γραμμὴ οἱ σκαπανεῖς ἦταν μαζεμένοι ;